

provincie **HOLLAND**
ZUID

Saneringsbeleid externe veiligheid inrichtingen

januari 2008
Provincie Zuid-Holland

Samenvatting

Voor u ligt het 'Saneringsbeleid externe veiligheid inrichtingen' van de provincie Zuid-Holland. Met dit beleid werkt de provincie haar visie op saneringen uit die is vastgelegd in de beleidsvisie 'Sanering externe veiligheidsknelpunten'. Het saneringsbeleid is van toepassing op alle inrichtingen waarvoor de provincie Zuid-Holland bevoegd gezag Wet milieubeheer (Wm) is.

Het belangrijkste wettelijke kader voor het aanpakken van externe veiligheidsknelpunten bij inrichtingen is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Wanneer bestaande situaties niet voldoen aan de veiligheidsnormen uit dit besluit, geldt een saneringsverplichting (art. 17 en 18 Bevi) en moet conform art. 19 Bevi een saneringsprogramma worden opgesteld. Met haar saneringsbeleid geeft de provincie Zuid-Holland invulling aan deze verplichting. Daarnaast neemt de provincie inrichtingen waarvoor (nog) geen wettelijke saneringsopgave wordt voorgeschreven, maar waarbij wel sprake is van een onaanvaardbaar hoog risico, eveneens in beschouwing.

In het saneringsbeleid wordt beschreven hoe de inventarisatie van de saneringssituaties in de provincie Zuid-Holland plaatsvindt. De beleidsvrijheid die het Bevi op verschillende aspecten aan het bevoegd gezag geeft, is uitgewerkt en aangevuld. Zo heeft de provincie Zuid-Holland een 'Afwegingskader kwetsbaarheid objecten externe veiligheid' (bijlage 2) opgesteld om aan te geven hoe zij bepaalt of objecten wel of niet kwetsbaar zijn.

De provincie geeft in haar beleid aan hoe saneringssituaties aangepakt kunnen worden, welke wettelijke instrumenten er zijn en hoe een saneringsplan eruit ziet. Vaak kan een saneringssituatie relatief eenvoudig opgelost worden, bijvoorbeeld door de vergunning te actualiseren. In meer gecompliceerde gevallen worden verschillende oplossingsvarianten uitgewerkt in het saneringsplan.

De communicatie en samenwerking met de gemeenten is van groot belang voor een succesvolle sanering. De mate van samenwerking is afhankelijk van de complexiteit van de sanering. In complexe gevallen zal een projectgroep in leven worden geroepen.

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 INLEIDING SANERINGSBELEID INRICHTINGEN	4
HOOFDSTUK 2 ROL PROVINCIE	6
HOOFDSTUK 3 OPSTELLEN SANERINGSPROGRAMMA INRICHTINGEN	7
3.1 INVENTARISATIE SANERINGSSITUATIES	7
3.2 VASTSTELLEN KWETSBAARHEID OBJECTEN	8
3.3 PRIORITERING	8
3.4 SANERINGSPROGRAMMA	9
HOOFDSTUK 4 SANERINGSAANPAK PER INRICHTING	10
4.1 GEEN WETTELIJKE SANERINGSPLICHT	10
4.2 SANERINGSVARIANTEN	10
4.3 SCHADEVERGOEDING	11
4.4 AFWEGING SANERINGSVARIANTEN	12
4.5 SANERINGSPLAN	13
4.6 COMMUNICATIE	14
BIJLAGE 1 STAPPENPLAN INVENTARISATIE	15
BIJLAGE 2. AFWEGINGSKADER KWETSBAARHEID OBJECTEN EXTERNE VEILIGHEID	18
BIJLAGE 3 CRITERIA PRIORITERING SANERINGSSITUATIES	22

Hoofdstuk 1 Inleiding Saneringsbeleid Inrichtingen

Sanering op grond van externe veiligheid (EV) is voor provincies en gemeenten een nieuwe activiteit. Het is daarom belangrijk dat er rond dit onderwerp visie en beleid worden ontwikkeld. De provincie Zuid-Holland heeft dit gedaan in de provinciale beleidsvisie '*Sanering externe veiligheidsknelpunten*' en in de notitie '*Saneringbeleid externe veiligheid inrichtingen*'.

In de provinciale beleidsvisie '*Sanering externe veiligheidsknelpunten*' staan de algemene kaders en uitgangspunten van het provinciale saneringsbeleid externe veiligheid. Deze kaders zijn van toepassing op situaties bij inrichtingen Wet milieubeheer en bij transport van gevaarlijke stoffen over provinciale infrastructuur. De notitie '*Saneringbeleid externe veiligheid inrichtingen*' beschrijft het beleid dat de provincie Zuid-Holland hanteert voor saneringssituaties bij inrichtingen waarvoor zij bevoegd gezag Wet milieubeheer (Wm) is. De notitie geeft aan hoe de provincie externe veiligheidsknelpunten bij inrichtingen met een provinciale milieuvergunning inventariseert en saneringen uitvoert.

Afbakening

De rijksoverheid heeft instrumenten ontwikkeld om saneringen bij inrichtingen uit te voeren. Er is echter nog nauwelijks ervaring met het uitvoeren van complexe saneringen en bovendien vraagt het rijksbeleid op onderdelen om nadere uitwerking. De provincie Zuid-Holland werkt daarom met deze beleidsnota de rijkskaders verder uit en vult ze waar nodig aan.

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) is het belangrijkste wettelijke kader voor het aanpakken van EV-knelpunten bij inrichtingen. Het verplicht het bevoegd gezag Wm op basis van artikel 19 een saneringsprogramma op te stellen. Voor de sanering van bestaande bedrijven treedt het Bevi gefaseerd in werking. Dit betekent dat de saneringsartikelen 17 en 18 nog niet voor alle inrichtingen die onder het Bevi vallen in werking zijn getreden.

Urgente saneringsplicht (kwetsbaar object binnen 10^{-5} contour¹ van het plaatsgebonden risico), situaties die voor oktober 2007 gesaneerd moeten zijn, is alleen in werking getreden voor:

- Inrichtingen die vallen onder het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO)
- LPG-tankstations (Gemeente bevoegd gezag)

De saneringsverplichting die voltooid moet zijn voor 1 januari 2010 is in werking getreden voor:

- BRZO inrichtingen
- LPG-tankstations met een doorzet van minder dan 1.500 m^3 per jaar. (Gemeente bevoegd gezag)

¹ Plaatsgebonden risico op een plaats buiten een inrichting of transportroute uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon, die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval bij die inrichting of op die transportroute, waarbij een gevaarlijke stof betrokken is.

Een 10^{-5} contour geeft aan waar deze kans 1 op 100.000 is. Een 10^{-6} contour geeft aan waar deze kans 1 op 1.000.000 is.

- Koel/vriesinstallatie <10 ton ammoniak

Voor de volgende inrichtingen is de saneringsplicht in werking getreden, maar zijn er op moment van schrijven nog geen saneringsafstanden vastgesteld.

- Opslag gevaarlijke stoffen in emballage van meer dan 10 ton
- Nog nader door de minister te bepalen categorieën

Overigens beperkt dit saneringsbeleid zich niet tot alleen Bevi-situaties die al van kracht zijn: het is van toepassing op alle inrichtingen die mogelijk op een later tijdstip onder de saneringsplicht vallen.

Het Bevi richt zich alleen op bestaande kwetsbare objecten en geprojecteerde kwetsbare objecten waarvoor reeds een bouwvergunning is afgegeven. De provincie kijkt bij de inventarisatie ook naar geprojecteerd kwetsbare objecten waarvoor nog geen bouwvergunning is afgegeven. Hiermee voorkomt zij dat er later alsnog saneringssituaties ontstaan.

Buiten de Bevi-inrichtingen zijn er ook andere stationaire situaties die risicovol zijn. Bijvoorbeeld kleine propaantanks, zwembaden waar chloor ligt opgeslagen en situaties waarin zich stofexplosies kunnen voordoen. Op deze situaties is het Bevi niet van toepassing, terwijl er wel (beperkt) kwetsbare objecten kunnen staan binnen de risicoafstand van het plaatsgebonden risico. Deze nota geeft aan hoe de provincie met deze knelpunten om wil gaan en welke instrumenten zij hierbij kan inzetten (zie hoofdstuk 3 en 4).

Doelgroep

Het saneringsbeleid is in eerste instantie geschreven voor de provincie zelf. In de nota staat hoe de provincie zelf saneringen bij inrichtingen inventariseert en uitvoert. Het beleid heeft geen directe doorwerking bij gemeenten. Toch wil de provincie graag dat gemeenten zoveel mogelijk op dezelfde manier omgaan met saneringsvraagstukken en dat zij dezelfde uitgangspunten hanteren. Dit creëert uniformiteit. Gemeenten en gemeentelijke samenwerkingsverbanden kunnen de nota dan ook gebruiken als handleiding voor het opstellen en uitvoeren van hun eigen saneringsprogramma's externe veiligheid. Overigens zijn vertegenwoordigers van Zuid-Hollandse gemeenten en milieudiensten nauw betrokken geweest bij het opstellen van deze nota.

Leeswijzer

Dit saneringsbeleid is als volgt opgebouwd. In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de rol van de provincie zowel in de samenwerking met gemeenten als in de doorwerking van het beleid. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 uitgelegd hoe er tot een saneringsprogramma gekomen wordt en wat er in het saneringsprogramma staat. In hoofdstuk 4 wordt dan de saneringsaanpak per inrichting toegelicht, waaronder wat de mogelijke oplossingen zijn en hoe de varianten worden afgewogen, welke schadevergoedingsregelingen van toepassing kunnen zijn, hoe het saneringsplan er uit komt te zien en wanneer de provincie in contact treedt met de betrokken gemeente. In de bijlagen wordt als eerste een stappenplan voor de inventarisatie van mogelijke saneringssituaties gegeven. In de tweede bijlage staat het afwegingskader voor het bepalen of een object (beperkt) kwetsbaar is. Tot slot worden in bijlage 3 de criteria voor het prioriteren van de saneringssituaties onder elkaar gezet.

Hoofdstuk 2 Rol provincie

Algemeen

Het Bevi geeft het bevoegd gezag Wm van een inrichting een leidende rol bij het opstellen en uitvoeren van het saneringsprogramma. Dit sluit aan bij het uitgangspunt van het Bevi dat bronmaatregelen de voorkeur genieten boven effectmaatregelen.

De provincie heeft dan ook de verplichting om een saneringsprogramma op te stellen voor de provinciale inrichtingen (artikel 19 Bevi). Omdat de gemeente bevoegd gezag is op basis van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Wro), overlegt de provincie voor het opstellen van het saneringsprogramma met de gemeente op wiens grondgebied het knelpunt zich voordoet. De provincie is verantwoordelijk voor bronmaatregelen (Wm-spoor) en de gemeente voor effectmaatregelen (RO-spoor).

Samenwerking provincie - gemeente

Hoe ver de samenwerking tussen gemeente en provincie gaat, hangt af van de omvang en complexiteit van het knelpunt. Bij een sanering waarbij ruimtelijke maatregelen worden overwogen of noodzakelijk zijn, is intensieve afstemming met de gemeente nodig. Het is in deze gevallen ook denkbaar dat de gemeente het initiatief tot saneren overneemt van de provincie. Als een knelpunt met eenvoudige bronmaatregelen kan worden opgelost, kan de provincie volstaan met het informeren van de gemeente.

Regionale doorwerking beleid

Dit provinciale saneringsbeleid externe veiligheid inrichtingen heeft de provincie Zuid-Holland opgesteld in nauw overleg met vertegenwoordigers van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. De provincie stimuleert haar gemeenten en (milieu-)regio's om ook eigen saneringsprogramma's op te stellen en uit te voeren. Daarbij kunnen zij het door de provincie vastgestelde saneringsbeleid als voorbeeld gebruiken. De provincie Zuid-Holland ondersteunt gemeenten en regio's bij het vinden van (financiële) middelen om saneringen op grond van de externe veiligheid uit te voeren. En onderhandelt op basis van een gezamenlijke strategie met het Rijk.

Hoofdstuk 3 Opstellen saneringsprogramma Inrichtingen

3.1 Inventarisatie saneringssituaties

De eerste stap in het opstellen van het saneringsprogramma is de inventarisatie van de situaties die in het saneringsprogramma moeten worden opgenomen (saneringssituaties). Deze situaties kunnen zich voordoen bij alle inrichtingen met een provinciale milieuvvergunning die op de provinciale risicokaart staan, inclusief het Rijnmond gebied.

Voor risicovolle inrichtingen die nu en straks niet onder het Bevi vallen, geldt geen wettelijke saneringsplicht. Toch brengt de provincie Zuid-Holland ook deze situaties in kaart en verbetert ze voor zover mogelijk. Hetzelfde geldt voor situaties waarin zich binnen een 10^{-6} contour geprojecteerde kwetsbare objecten bevinden waarvoor nog geen bouwvergunning is afgegeven.

De provincie inventariseert saneringssituaties volgens het stappenplan in bijlage 1. In het kort komt het er op neer dat bij de bedrijven waarvoor de provincie bevoegd gezag Wm is, de 10^{-6} contour bepaald wordt. Vervolgens stelt de provincie vast of zich binnen deze contour (geprojecteerde) kwetsbare objecten bevinden. Wanneer bij de inventarisatie blijkt dat een gebied geschikt is voor een veiligheidscontour als in artikel 14 Bevi (zie kader), wordt onderzocht of deze gerealiseerd kan worden of dat de situatie toch in het saneringsprogramma moet worden opgenomen. Zolang hierover nog geen besluit genomen is, gebeurt het laatste.

Veiligheidscontour

De saneringsplicht is niet van toepassing op kwetsbare objecten die liggen binnen een gebied waarvoor een veiligheidscontour is vastgesteld.

Het vaststellen van een veiligheidscontour is geregeld in artikel 14 Bevi. Het bevoegd gezag Wm kan, in overleg met bevoegd gezag Wro, een veiligheidscontour vaststellen voor een gebied waar zich risicovolle inrichtingen bevinden. Het risico ter plaatse van deze contour is ten hoogste 10^{-6} per jaar en binnen de contour mogen alleen (beperkt) kwetsbare objecten liggen die een functionele binding hebben met de inrichtingen of het gebied zelf. Als de veiligheidscontour een feit is, worden deze objecten niet meer getoetst aan de grenswaarden voor het plaatsgebonden risico (dit is de 10^{-6} contour).

De veiligheidscontour is een middel om gebieden met gevaarlijke activiteiten te scheiden van de omgeving. Door de veiligheidscontour is het mogelijk om rekening te houden met de bestaande structuren op bedrijventerreinen waar zich (beperkt) kwetsbare objecten bevinden.

Bij het vaststellen van dit beleid zijn er in Zuid-Holland (en ook in Nederland) nog geen gebieden waarvoor een veiligheidscontour is vastgesteld.

3.2 Vaststellen kwetsbaarheid objecten

Essentieel bij de inventarisatie van de saneringsituaties is de vraag of een object kwetsbaar of beperkt kwetsbaar is. Het Bevi geeft een definitie van wat een kwetsbaar object is en noemt daarbij een aantal criteria met voorbeelden. Maar het geeft niet aan hoe je op basis van deze criteria tot een goed oordeel kan komen. Daarmee geeft het Bevi bewust beleidsvrijheid aan het bevoegd gezag.

Een weloverwogen oordeel over of een object (beperkt) kwetsbaar is, is van groot belang voor de bescherming van de aanwezigen in de objecten. Bovendien kan het oordeel grote gevolgen hebben (saneringsopgaven, weigeren van vergunningaanvragen en negatief adviseren op ruimtelijke plannen). De provincie wil dan ook bewust omgaan met de vrijheid die het Bevi geeft en is bovendien voorstander van een objectieve en uniforme aanpak. Daarom heeft zij voor de invulling van het begrip 'kwetsbaar object' een afwegingskader gemaakt.

Het afwegingskader is toegevoegd als bijlage 2. De kernvragen zijn:

- Is het een object waar mensen dag en nacht verblijven?
- Wat is de fysieke of psychische gesteldheid van mogelijke aanwezigen?
- Hoeveel personen kunnen er aanwezig zijn?
- Hoe lang verblijven de personen in het object?
- Welke vluchtmogelijkheden zijn er?

In de overweging of een situatie wenselijk is, kijkt de provincie Zuid-Holland niet alleen naar de kwetsbaarheid van individuele objecten (zoals uitgewerkt in bijlage 2), maar ook naar het totale aantal personen dat zich binnen een risicocontour bevindt. Wanneer zich meerdere kleinere objecten (niet kwetsbaar) binnen de risicocontour bevinden, voldoet de situatie strikt gezien aan de Bevi-normen, maar wordt deze alsnog als onwenselijk gezien. De provincie bekijkt in samenspraak met de betreffende gemeente welke oplossingen mogelijk zijn om de situatie veiliger te maken.

3.3 Prioritering

Bij de inventarisatie hebben de inrichtingen waarvoor de saneringsregeling uit het Bevi van kracht is (of binnen afzienbare tijd van kracht wordt) prioriteit: daar wordt allereerst nagegaan of sprake is van een saneringssituatie. Daarna volgen de overige risicovolle inrichtingen. Ook bij de uitvoering van saneringen hebben inrichtingen waarvoor de saneringsregeling van kracht is prioriteit. De hoogste prioriteit hebben urgente situaties. Hiervan is sprake als een kwetsbaar object geheel of gedeeltelijk binnen de 10^{-5} risicocontour van een risicovol object ligt.

De niet-urgente saneringen moeten op grond van het Bevi uiterlijk voor 1 januari 2010 (artikel 18) zijn uitgevoerd of binnen 5 jaar na inwerkingtreding van het onderdeel van het Bevi dat voor de betreffende categoriale inrichting geldt (artikel 26). Dit laatste heeft te maken met het feit dat voor bepaalde groepen inrichtingen de saneringsverplichting gefaseerd wordt ingevoerd. Dit wordt in aparte besluiten gepubliceerd. Het betreft Bevi-inrichtingen volgens artikel 2, eerste lid, onder d, f, g en h Bevi. Categorieën d en h zijn nog niet ingevuld en zullen op een later tijdstip worden aangewezen door de ministeriële regeling.

Bevi**Artikel 2 eerste lid,****- onder a**

Een inrichting waarop het Besluit risico's zware ongevallen 1999 van toepassing is;

- onder d

Andere door Onze Minister bij regeling aangewezen categorieën van inrichtingen dan de inrichtingen, bedoeld in de onderdelen a tot en met c, waarvan het plaatsgebonden risico, berekend volgens bij die regeling gestelde regels, hoger is of kan zijn dan 10⁻⁶ per jaar, niet zijnde inrichtingen waarvoor regels gelden krachtens artikel 8.40 van de wet;

- onder e

Een LPG-tankstation als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van het Besluit LPG-tankstations milieubeheer;

- onder f

een inrichting waar gevaarlijke stoffen, gevaarlijke afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen in emballage worden opgeslagen in een hoeveelheid van meer dan 10 000 kg per opslagplaats, niet zijnde een inrichting als bedoeld in onderdeel a of d;

- onder g

Een inrichting waarin een koel- of vriesinstallatie aanwezig is met een inhoud van meer dan 400 kg ammoniak, niet zijnde een inrichting als bedoeld in onderdeel a of d, en

- onder h

Andere door Onze Minister bij regeling aangewezen categorieën van inrichtingen dan de inrichtingen, bedoeld in de onderdelen e tot en met g, waarvan het plaatsgebonden risico, berekend volgens bij die regeling gestelde regels, hoger is of kan zijn dan 10⁻⁶ per jaar en waarvoor bij die regeling afstanden tot al dan niet geprojecteerde kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten zijn vastgesteld, niet zijnde inrichtingen waarvoor regels gelden krachtens artikel 8.40 van de wet;

Deze fasering is van invloed op de volgorde van de inventarisatie en van de saneringen. In aanvulling op de prioritering die volgt uit de gefaseerde inwerkingtreding van het Bevi heeft de provincie Zuid-Holland een aantal criteria opgesteld waarmee prioriteit in de uitvoering van saneringen bepaald kan worden als er sprake is van beperkte capaciteit of middelen. Deze criteria staan beschreven in bijlage 3.

3.4 Saneringsprogramma

Het saneringsprogramma geeft een overzicht van de saneringsopgave bij de provinciale inrichtingen en van de aanpak en voortgang van de saneringen. Het programma geeft per situatie een globale inschatting van de saneringsmogelijkheden, prioritering en fasering. Het saneringsprogramma geeft kort aan welke saneringsvariant volgens de inzichten van dat moment afdoende is.

De provincie actualiseert het saneringsprogramma jaarlijks. Wanneer nieuwe saneringssituaties aan het licht komen, neemt zij deze op in het geactualiseerde programma.

Hoofdstuk 4 Saneringsaanpak per inrichting

Wanneer een saneringssituatie relatief eenvoudig opgelost kan worden, is er geen saneringsplan nodig. Dit geldt bijvoorbeeld als de situatie opgelost kan worden door de voorschriften uit de milieuvergunning te actualiseren, waardoor het bedrijf weer voldoet aan de voor dat moment geldende 'best beschikbare technieken' (BBT).

Voor complexe saneringen maakt de provincie altijd een afweging tussen mogelijke saneringsvarianten. Doel van elke saneringsvariant is dat kwetsbare bestemmingen niet langer binnen de 10^{-6} contour van het plaatsgebonden risico liggen. Nadat de keuze op een (of meer) saneringsvariant(en) is gevallen, werkt de provincie deze, in overleg met de betreffende gemeente (bevoegd gezag Wro), uit in een saneringsplan.

4.1 Geen wettelijke saneringsplicht

Voor risicovolle inrichtingen die nu en straks niet onder het Bevi vallen, geldt geen wettelijke saneringsplicht. Toch inventariseert de provincie ook bij deze bedrijven de saneringssituaties. Als zich bij deze bedrijven een kwetsbaar object binnen de 10^{-6} contour bevindt, overweegt de provincie de volgende maatregelen:

- De milieuvergunning wordt aangepast aan de best beschikbare technieken.
- Als hiermee het knelpunt niet is opgelost, wordt nagegaan of in de milieuvergunning en het bestemmingsplan maatregelen voorgeschreven kunnen worden om verdere verslechtering van de veiligheidssituatie tegen te gaan.
- Zodra bij het bedrijf een wijziging plaatsvindt of in de omgeving ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden, zal worden geprobeerd de veiligheidssituatie te verbeteren en indien mogelijk het knelpunt op te lossen.

4.2 Saneringsvarianten

Er zijn verschillende saneringsoplossingen denkbaar. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in:

1. Bronmaatregelen:

- *Saneren door aanpassing van vergunningsvoorschriften op aanvraag van de vergunninghouder*
Wanneer de vergunninghouder zelf vraagt om het aanbrengen van beperkingen of het verbinden van voorschriften aan de vergunning, kan dat op basis van artikel 8.24 Wm.
- *Saneren door bronmaatregelen (wijziging milieuvergunningvoorschriften)*
Door bronmaatregelen bij de inrichting kan de 10^{-6} contour op een kleinere afstand van de inrichting komen te liggen, waardoor zich binnen deze contour geen kwetsbare objecten meer bevinden. De feitelijke toepassing van de maatregelen moet in de vergunning worden vastgelegd (artikelen zijn 8.22, tweede lid Wm (actualiseren milieuvergunning) of 8.23, eerste lid Wm (ambtshalve wijzigen milieuvergunning)).

Bij het nemen van bronmaatregelen speelt het BBT beginsel uit de Wet milieubeheer een belangrijke rol. De provincie onderzoekt of het bedrijf aan dit principe voldoet, of dat de voorschriften uit de milieuvergunning geactualiseerd kunnen worden. Als dat laatste het geval is, dan wordt nagegaan wat het effect hiervan is op de contour van het

(plaatsgebonden) risico. Als deze contour voldoende verkleind wordt, is het niet nodig meerdere saneringsvarianten uit te werken en een saneringsplan op te stellen. De door de provincie gewenste maatregelen worden alsnog verplicht gesteld door middel van het wijzigen van de bestaande vergunningsvoorschriften.

- *Saneren door opheffen bedrijfsactiviteiten (geheel of gedeeltelijk intrekken milieuvergunning)*
De provincie kan de gehele vergunning van een bedrijf intrekken, met als gevolg dat de bedrijfsactiviteiten ter plaatse moeten worden beëindigd. Intrekking wordt eventueel gecombineerd met verplaatsing van het bedrijf naar een andere locatie. De milieuvergunning kan ook gedeeltelijk ingetrokken worden, bijvoorbeeld voor onderdelen van het productieproces die niet tot de kernactiviteiten van het bedrijf behoren (artikel 8.25, eerste lid, onderdeel a Wm).
- *Saneren door opheffen van niet-benutte bedrijfsactiviteiten (gedeeltelijk intrekken milieuvergunning).*
Als een bedrijf de laatste drie jaar bepaalde vergunde activiteiten niet heeft uitgevoerd, kunnen de desbetreffende delen van de vergunning ingetrokken worden (artikel 8.25, eerste lid, onderdeel c Wm). Dit kan ertoe leiden dat de 10^{-6} contour kleiner wordt en het knelpunt op deze manier wordt opgelost. Als het bevoegd gezag voor deze oplossing wil kiezen, moet het wel bewijzen dat de bedrijfsactiviteiten echt niet uitgevoerd zijn gedurende een periode van drie jaar.
- *Saneren door (gedeeltelijke) intrekking vergunning op verzoek van de vergunninghouder.*
Wanneer er bepaalde activiteiten zijn gestaakt, kan een vergunninghouder om een (gedeeltelijke) intrekking van zijn vergunning vragen (artikel 8.26 Wm).

2. Ruimtelijke maatregelen

- *Sanering door maatregelen buiten de inrichting (Wro oplossing)*
Sanering kan ook plaatsvinden bij het kwetsbare object. Het object kan bijvoorbeeld een andere bestemming krijgen (waarbij het niet meer kwetsbaar is) of het kan verwijderd worden. Dit laatste kan zo nodig afgedwongen worden met een onteigeningsprocedure. Als er sprake is van geprojecteerde, maar nog niet gerealiseerde, kwetsbare objecten kan het bestemmingsplan worden aangepast.

3. Gemengde oplossingen (Wm en Wro)

Uiteraard is een combinatie van bovenstaande maatregelen mogelijk. Wanneer meerdere saneringsvarianten mogelijk zijn, maakt het bevoegd gezag Wet Milieubeheer een keuze in nauw overleg met het bevoegd gezag ruimtelijke ordening.

4.3 Schadevergoeding

Door het aanpassen van een milieuvergunning of bestemmingsplan kan de eigenaar van een inrichting schade ondervinden. Hij kan aanspraak maken op schadevergoeding Wm of planschadevergoeding. In de "Handreiking saneringsprogramma Besluit externe veiligheid inrichtingen" van het ministerie van VROM (maart 2005) staan de financiële regelingen benoemd:

- Als de sanering uitgevoerd kan worden door het aanscherpen van vergunningvoorschriften aan de heersende best beschikbare technieken, dan komen de investeringskosten hiervan ten laste van het bedrijf.
- Als de sanering wordt uitgevoerd door aanscherping van vergunningvoorschriften die verder gaan dan de best beschikbare technieken, of als de vergunning geheel of gedeeltelijk wordt ingetrokken dan kan het bedrijf hiervoor schadevergoeding aanvragen op grond van artikel 15.20 Wm.
- Als de sanering wordt uitgevoerd door aankoop van gronden en/of sloop van opstallen (dit kan zowel het bedrijfsterrein betreffen als de kwetsbare objecten binnen de 10^{-6} contour) dan kunnen eigenaren een beroep doen op artikel 49 van de Wro, planschade.

Bovenstaande financiële regelingen zijn aan strenge voorwaarden verbonden. De regelingen zijn bovendien primair een tegemoetkoming, niet een sluitende dekking van saneringskosten. In sommige gevallen leveren de provincie en/of gemeente ook een bijdrage in de kosten. Overigens bieden sloop en uitplaatsing van bedrijven ook mogelijkheden voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen (andere bedrijven, andere functies). Saneringskosten kunnen daarmee wellicht deels worden terugverdiend.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het document "Externe veiligheid en aansprakelijkheid, schadevergoeding en aansprakelijkheid in relatie tot het saneringsprogramma Bevi" van DHV (augustus 2007).

4.4 Afweging saneringsvarianten

Voor complexe saneringssituaties werkt de provincie Zuid-Holland meerdere saneringsvarianten uit. Vervolgens maakt zij een afweging tussen deze varianten. Het afwegingsdocument geeft de volgende informatie:

- **Situatie omschrijving**
Hierin wordt een korte beschrijving gegeven van de te saneren situatie, bijvoorbeeld van de ligging van het object ten opzichte van omliggende objecten. Een plattegrond van de saneringslocatie met de directe omgeving maakt deel uit van het document. Bij de situatieomschrijving is een overzicht opgenomen van de relevante ruimtelijke ontwikkelingen in de directe omgeving van de locatie.
- **Uitwerking van saneringsvariant(en)**
Per saneringsvariant wordt kort aangegeven welke maatregelen worden genomen en wat het resultaat is van deze maatregelen. Met resultaat wordt hier bedoeld:
 - een beschrijving van de saneringsmaatregelen bij de fysieke inrichting
 - een beschrijving van de saneringsmaatregelen in de fysieke omgeving
 - een beschrijving van de risico's nadat de sanering heeft plaatsgevonden
 - een beschrijving van de mate waarin (beperkt) kwetsbare bestemmingen worden blootgesteld aan deze risico's.

Daarnaast bevat elke saneringsvariant:

- een raming van de kosten en bijbehorende financieringsbronnen.

- een korte beschrijving van de economische en sociale effecten van de sanering (bv. werkgelegenheid en leefbaarheid in de directe omgeving).
- de te doorlopen besluitvorming en procedures en daarmee de benodigde tijdsduur van de sanering.

Tot slot wordt aangegeven of, en zo ja in welke mate, de sanering gevoelig ligt bij belanghebbenden (de houder van de inrichting, omwonenden en andere betrokkenen).

▪ **Afweging van varianten**

De provincie Zuid-Holland zet bovengenoemde punten en andere consequenties van de verschillende varianten naast elkaar, bespreekt deze met de betrokken partijen (zie communicatie hieronder) en stelt ze zo nodig bij. Vervolgens neemt zij een besluit over de uit te voeren saneringsvariant.

4.5 Saneringsplan

De provincie Zuid-Holland werkt de voorkeursvariant uit in een technisch en logistiek saneringsplan op grond waarvan zonodig een bestek kan worden opgesteld. Dit plan bevat:

• **Algemene gegevens**

Omschrijving van de locatie waar de sanering zal worden uitgevoerd:

- ligging van de inrichting en de directe omgeving
- samenvatting van de veiligheidssituatie
- aanleiding voor de sanering
- kader waarbinnen de sanering wordt uitgevoerd
- algemeen overzicht van alle bij de uitvoering van de sanering betrokken partijen inclusief taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden.

• **Doelstelling van de sanering**

- Doel van de sanering (beoogd saneringsresultaat in relatie tot het gebruik van het terrein na de sanering).
- uitgangspunten die aan het saneringsplan ten grondslag liggen (relevante wetgeving en beleid)
- randvoorwaarden waaronder de sanering zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld samenloop met andere activiteiten).

• **Uitwerking saneringsvariant**

In het saneringsplan wordt de gekozen saneringsvariant uitgewerkt. Afhankelijk van de gekozen variant moet daarbij onder andere aandacht worden besteed aan:

- de voorbereiding (benodigde toestemmingen, vergunningen en procedures die doorlopen moeten worden)
- de maatregelen die bij uitvoering van de sanering zullen worden genomen
- de vastlegging van het resultaat.

Ook bevat het plan een planning en een gedetailleerd overzicht van welke partij welke maatregelen neemt.

- **Saneringsresultaat**

Na afronding van de sanering stelt de provincie Zuid-Holland een rapport op waarin zij het eindresultaat van de sanering beschrijft. In dit rapport is ook aangegeven hoe voorkomen wordt dat opnieuw een saneringssituatie ontstaat en welke procedures hiervoor doorlopen moeten worden (aanpassing bestemmingsplan en/of milieuvergunning).

4.6 Communicatie

Zodra blijkt dat er een 10^{-6} contour van het plaatsgebonden risico buiten de inrichtingsgrens ligt, zoekt de provincie Zuid-Holland contact met de gemeente waarin het betreffende object zich bevindt. De gemeente wordt betrokken bij de inventarisatie van (geprojecteerde) kwetsbare objecten binnen de 10^{-6} contour. Op basis van deze inventarisatie concluderen gemeente en provincie gezamenlijk of er sprake is van een (potentiële) saneringssituatie.

Als er inderdaad sprake is van een saneringssituatie, dan wordt het risicoveroorzakende bedrijf geïnformeerd. Het bedrijf wordt betrokken bij de mogelijke oplossingen voor de saneringssituatie. Zodra duidelijk is welke oplossingen mogelijk zijn, worden ook andere belanghebbenden bij de sanering betrokken. Dit geldt in ieder geval voor de eigenaren en gebruikers van het kwetsbare object dat binnen de 10^{-6} contour ligt,

Bij het afwegen van saneringvarianten zijn verschillende disciplines van de provincie en gemeente betrokken. Hierbij moet gedacht worden aan milieu, ruimtelijke ordening, vergunningverlening, handhaving, economische zaken en (regionale) brandweer. VROM wordt ingeschakeld als er voor de sanering aanspraak kan worden gemaakt op de schadevergoedingsregelingen uit de Wm of de Wro.

Bijlage 1 Stappenplan inventarisatie

Ten behoeve van het saneringsprogramma is een inventarisatie uitgevoerd. Geïnventariseerd is bij welke inrichtingen, waarvoor provincie bevoegd gezag Wm is, saneringssituaties mogelijk zijn. Met andere woorden, voor deze inrichtingen wordt nagegaan of de 10^{-6} contour van het plaatsgebonden risico (hierna: 10^{-6} contour) buiten de inrichting ligt en of er zich binnen de contour kwetsbare objecten bevinden of mogelijk zijn op basis van het bestaande bestemmingsplan. Dit wordt gedaan in een aantal stappen (zie fig.1)

Saneringsprogramma: Stappenplan EV inventarisatie

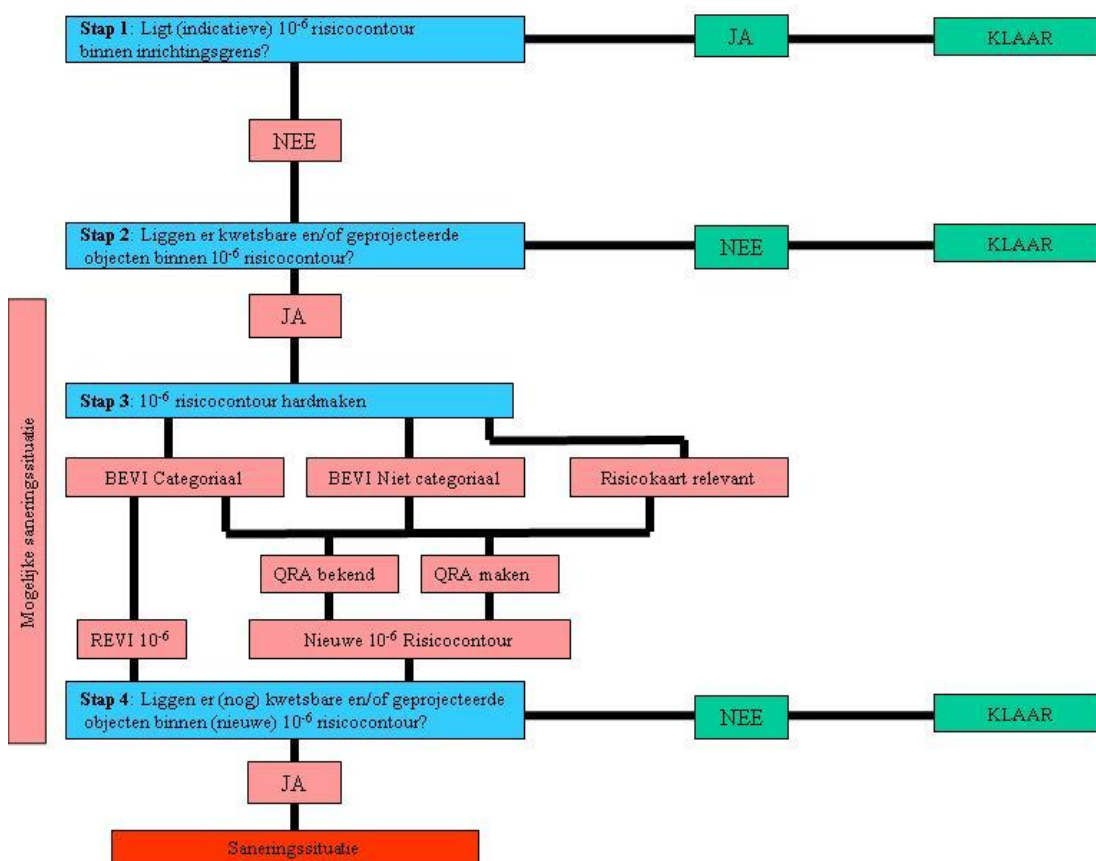

Fig. 1. Stappenplan inventarisatie mogelijke saneringssituaties

Stap 1: Ligt (indicatieve) 10^{-6} contour van het plaatsgebonden risico binnen inrichtingsgrens?

In stap 1 wordt de ligging van de 10^{-6} contour nagegaan. Dit wordt gedaan bij alle risicovolle inrichtingen met een provinciale milieuvergunning.

De informatie over de ligging van de 10^{-6} contouren wordt verzameld uit de milieuvergunning. Als een 'Quantitative Risk Analysis' (QRA) onderdeel uitmaakt van de vergunning dan is deze 10^{-6} contour maatgevend.

Voor de categoriale Bevi-inrichtingen worden de afstandentabellen gebruikt en voor de overige inrichtingen de indicatieve afstanden vanuit de Leidraad Risico Inventarisatie (deel gevaarlijke stoffen).

Als de 10^{-6} contour binnen de inrichtingsgrens ligt is er geen verdere actie meer nodig. Voor de inrichtingen waarvan de risicocontour buiten de inrichtingsgrens ligt wordt stap 2 uitgevoerd.

Stap 2: Liggen er bestaande en/of geprojecteerde kwetsbare objecten binnen de 10^{-6} contour?

In stap 2 wordt geïnventariseerd of er objecten binnen de 10^{-6} contour aanwezig zijn en zo ja wat voor objecten dit zijn. Ook wordt beoordeeld of het bestemmingsplan toelaat dat er kwetsbare objecten gerealiseerd worden (geprojecteerd kwetsbare objecten).

Als er geen (geprojecteerde kwetsbare) objecten binnen de 10^{-6} contour aanwezig zijn, is de inventarisatie afgrond. De situaties waar zich (geprojecteerd) kwetsbare objecten bevinden binnen de 10^{-6} contour van de provinciale risicovolle inrichtingen worden als 'mogelijke saneringssituaties' geclassificeerd en gaan door naar stap 3.

Bij de gemeente worden de uitkomsten van stap 2 geverifieerd. Ook als er volgens informatie beschikbaar bij de provincie geen (geprojecteerde) objecten binnen de 10^{-6} contour bevinden.

Stap 3: 10^{-6} contour 'hardmaken'

In stap 3 worden de gebruikte 10^{-6} contouren nog eens kritisch nagekeken. Het kan zijn dat bij sommige inrichtingen de bestaande contouren 'te ruim' zijn.

Zo kan het zijn dat bij bepaalde inrichtingen is uitgegaan van generieke risico-afstanden, terwijl de werkelijke situatie veiliger is. Voor bepaalde categorieën inrichtingen (op dit moment opslag van gevaarlijke stoffen) laat Bevi de mogelijkheid toe om met behulp van een QRA aan te tonen dat de daadwerkelijke contouren kleiner zijn dan de generieke afstanden.

Stap 4: Liggen er (nog) kwetsbare en/of geprojecteerd objecten binnen (nieuwe) 10^{-6} contour

Als de 10^{-6} contour kleiner is geworden moet nagegaan worden er nog steeds bestaande of geprojecteerde kwetsbare objecten binnen deze nieuwe contour liggen.

Als er kwetsbare objecten binnen de 10^{-6} contour liggen, is er sprake van een saneringssituatie. Voor geprojecteerde kwetsbare objecten is dit pas het geval als de bouwvergunning onherroepelijk is geworden. Hoewel het hier dus niet gaat om saneringssituaties als bedoeld in het Bevi, worden deze situaties wel geïnventariseerd.

Bijlage 2. Afwegingskader kwetsbaarheid objecten externe veiligheid

Inleiding

In het externe veiligheidsbeleid speelt de kwetsbaarheid van de omgeving een belangrijke rol. Of een object zich mag bevinden in de nabijheid van inrichten waar gevaarlijke stoffen worden geproduceerd en/of verladen en langs transportassen waarover deze stoffen worden vervoerd, hangt af van hoe kwetsbaar het object is. Er is een verschil tussen kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. Voor kwetsbare objecten gelden strengere regels dan voor beperkt kwetsbare objecten. Voor inrichtingen zijn deze regels inmiddels geformaliseerd in het Bevi. Kwetsbare objecten zijn niet toegestaan binnen de 10^{-6} contour inrichtingen zoals benoemd in het Bevi artikel 2 eerste lid (grenswaarde). Dit geldt voor zowel nieuwe als bestaande situaties (in het laatste geval is er sprake van een saneringssituatie). Beperkt kwetsbare objecten die al aanwezig zijn, zijn binnen deze contour wel toegestaan. Als zich binnen de contour een nieuw beperkt kwetsbaar object wil vestigen, dient dit gemotiveerd te worden (richtwaarde).

Het Bevi geeft voor een groot aantal objecten aan of deze kwetsbaar zijn of beperkt kwetsbaar. Maar in een aantal gevallen geeft het Bevi het bevoegd gezag (Wm en Wro) de vrijheid om zelf te bepalen of een object kwetsbaar is of beperkt kwetsbaar. Daarbij noemt het Bevi een aantal afwegingscriteria met voorbeelden, maar het geeft niet aan hoe je op basis van deze criteria tot een goed oordeel kan komen. Een weloverwogen oordeel is van groot belang voor de bescherming van de aanwezigen in de objecten. Bovendien kan de keuze voor kwetsbaar of beperkt kwetsbaar grote gevolgen hebben (saneringsopgaven, weigeren van vergunningaanvragen en negatief adviseren op ruimtelijke plannen).

Bevi

Kwetsbare objecten zijn:

- (niet verspreid liggende) woningen;
- gebouwen bestemd voor verblijf van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten;
- kampeer- en andere recreatieterreinen >50 personen meerdere aaneengesloten dagen;
- gebouwen waarin **doorgaans grote aantallen** personen gedurende een **groot gedeelte** van de dag aanwezig zijn.

Beperkt kwetsbare objecten zijn (art. 1, eerste lid, onderdeel a, onder a t/m g):

- verspreid liggende woningen derden (2 woningen per ha);
- dienst -en bedrijfswoningen van derden;
- kantoorgebouwen, hotels en restaurants, winkels, bedrijfsgebouwen **voor zover er doorgaans geen grote aantallen personen** gedurende een **groot gedeelte** van de dag aanwezig zijn;
- (f) sporthallen, zwembaden en speeltuinen; sport/kampeertreinen, terreinen voor recreatieve doeleinden voor zover niet >50 personen meerdere aaneengesloten dagen.

Art. 1, eerste lid, onderdeel a, onder h: Objecten die met a tot en met e en g (zie hierboven) genoemde **gelijkgesteld** kunnen worden **uit hoofde van de gemiddelde tijd per dag** gedurende welke personen daar verblijven, het **aantal personen** dat daarin **doorgaans aanwezig** is en de mogelijkheden voor **zelfredzaamheid** bij een ongeval, voor zover die objecten geen kwetsbare objecten zijn.

In de Nota van Toelichting bij het bovenstaande onderdeel staat: *In die categorie vallen objecten waarin **grote aantallen personen gedurende een relatief korte tijd aanwezig zijn**. Voorbeelden hiervan zijn: **theaters, bioscopen en stadions**. Met de gemiddelde tijd per dag is bedoeld de tijd gemiddeld over een jaar.*

Overwegingen die volgens de Toelichting op het Bevi bepalend zijn voor het onderscheid tussen een beperkt kwetsbaar en kwetsbaar object, zijn:

- Is het een object waar mensen dag en nacht verblijven?
- Wat is de fysieke of psychische gesteldheid van mogelijke aanwezigen?
- Hoeveel personen kunnen er aanwezig zijn?
- Hoe lang verblijven de personen in het object?
- Welke vluchtmogelijkheden zijn er?

Of een object kwetsbaar is of beperkt kwetsbaar hangt in de meeste gevallen af van de interpretatie van artikel 1 eerste lid, onderdeel m, onder c Bevi.

Artikel 1, eerste lid, onderdeel m, onder c Bevi

Gebouwen waarin **doorgaans grote aantallen** personen gedurende een **groot gedeelte** van de dag aanwezig zijn, **zoals**:

- kantoorgebouwen/hotels met vloeroppervlakte > 1500m²
- complexen >5 winkels met samen >1000m² vloeroppervlakte en winkels met vloeroppervlak >2000m² per winkel voor zover een supermarkt, hypermarkt of warenhuis.

In de Nota van Toelichting staat dat dit onderdeel betrekking heeft op kantoren en hotels waar meer dan 50 personen aanwezig zijn. Het uitgangspunt bij winkels met een groot vloeroppervlak is dat er doorgaans grote aantallen mensen tegelijkertijd en gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn, zoals woonwarenhuizen. Showrooms voor auto's en dergelijke worden hier niet bedoeld omdat daar relatief weinig personen tegelijkertijd aanwezig zijn.

Afwegingskader provincie Zuid-Holland

In onderstaand afwegingskader stelt de provincie Zuid-Holland een systematiek voor waarin op basis van de overwegingen (criteria) uit het Bevi en een aantal vuistregels de onduidelijke objecten gedefinieerd kunnen worden. De overwegingen staan niet op zich en dienen in onderlinge samenhang te worden bekeken. Dit heeft tot gevolg dat er maatwerk wordt geleverd.

- *Is het een object waar mensen dag en nacht verblijven?*
Objecten waarin zich doorgaans dag en nacht mensen kunnen bevinden, zijn in principe kwetsbaar.
- *Wat is de fysieke of psychische gesteldheid van mogelijke aanwezigen?*
Objecten waarin zich personen bevinden die op grond van fysieke of psychische gesteldheid verminderd zelfredzaam zijn en/of die extra bescherming genieten, zijn in principe kwetsbaar. Dit is meestal in de bestemming van het object aangegeven. Ook bij objecten die zich richten op deze 'doelgroep' zonder dat dit in de bestemming is opgenomen, moet dit criterium worden afgewogen.
- *Hoeveel personen kunnen er aanwezig zijn?*
In het Bevi wordt gesproken over het aantal personen dat aanwezig is. Dit kan geïnterpreteerd worden als het aantal personen dat feitelijk aanwezig is. Deze redenering vindt ook zijn weerslag in een uitspraak van de Raad van state (RvS: 200600358/1 Vecom en B&W Maassluis, zie hieronder), waarbij het gaat om bedrijfsverzamelgebouwen. In situaties waarbij het niet duidelijk is hoeveel mensen er doorgaans aanwezig zijn, omdat er bijvoorbeeld sprake is van publiek in plaats van werknemers, gaan we uit van het aantal mensen dat aanwezig kan zijn. De provincie Zuid-Holland verstaat onder 'grote aantallen mensen' een groep van meer dan 50 personen. Dit aantal wordt ook in de Toelichting bij het Bevi genoemd. De provincie hanteert als vuistregel dat een object in principe kwetsbaar is als er meer dan 50 personen aanwezig (kunnen) zijn.

- *Hoe lang verblijven de personen in het object?*

De toelichting bij het Bevi geeft aan dat objecten zoals hotels (waar mensen 8 uur slapen en niet een hele week verblijven), een kantoor (waar mensen 8 uur werken) en winkels (die van 9.00 tot 18.00 uur open zijn) kwetsbaar zijn. Daarom houdt provincie als vuistregel dat een object waar grote aantallen personen doorgaans meer dan 40 uur per week aanwezig zijn, in principe kwetsbaar is. Een object waarin doorgaans grote aantallen mensen tot 40 uur per week aanwezig zijn, beschouwt de provincie als beperkt kwetsbaar op basis van artikel 1, eerste lid, sub a, onderdelen b, c en d.

- *Welke vluchtmogelijkheden zijn er?*

Dit criterium beoordeelt de vluchtmogelijkheden en zelfredzaamheid van personen en de beheersbaarheid van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De provincie beschouwt objecten waarin doorgaans dezelfde personen aanwezig zijn in principe als beperkt kwetsbaar. Reden daarvoor is dat de provincie ervan uit gaat dat deze personen goed zijn voorbereid op eventuele ongevallen. Objecten die wisselend publiek aantrekken, zijn in principe kwetsbaar omdat dit publiek minder goed is voorbereid. Bij dit criterium moet ook stilgestaan worden bij de vraag of verwacht mag worden dat het object voldoende is voorbereid op eventuele rampen.

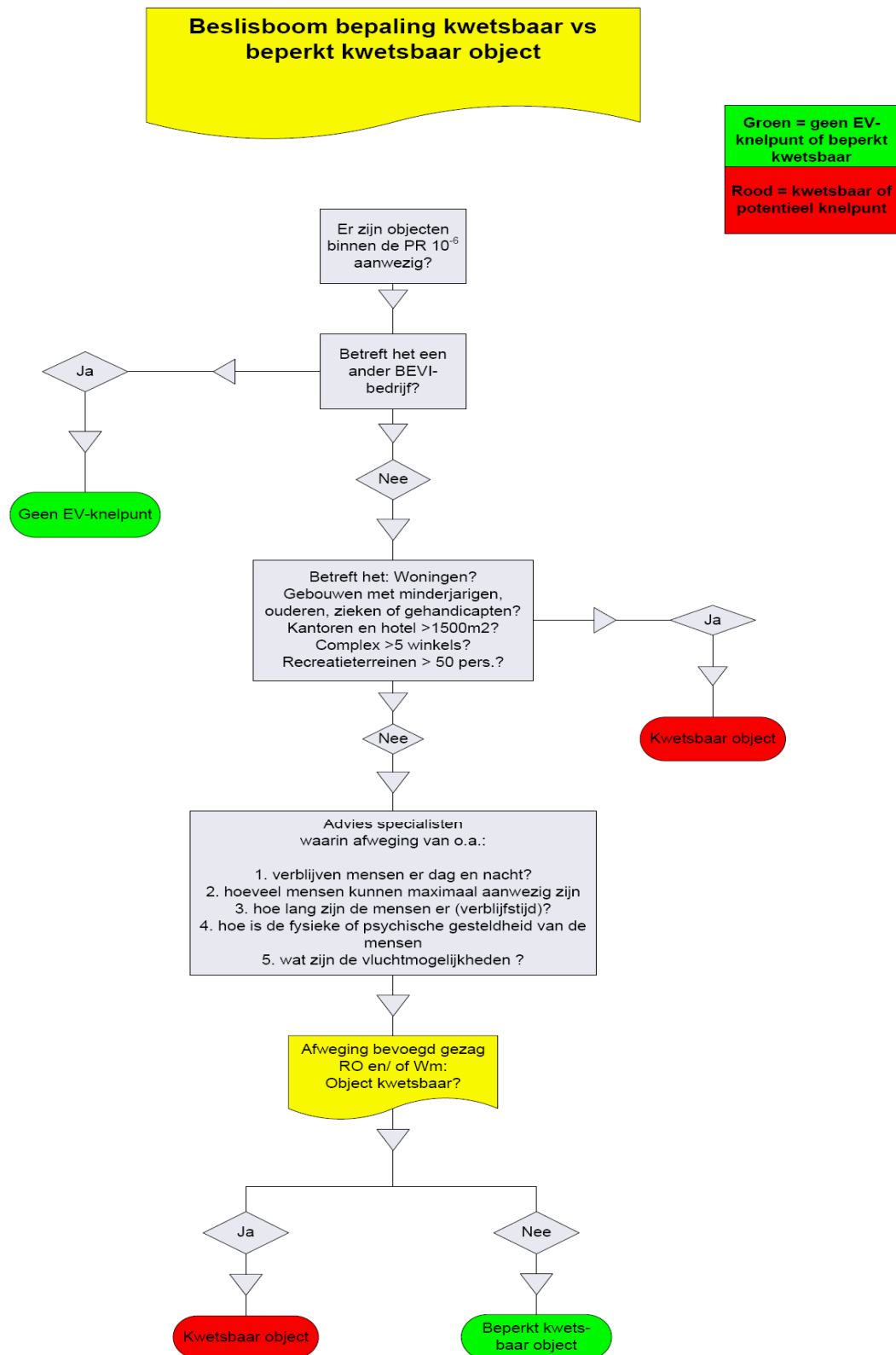
Bovenstaande werkwijze is in het stroomschema weergegeven op de volgende pagina.

Industriële bedrijven die een relatie hebben met het terrein waarop zij gevestigd zijn, worden op basis van de hierboven genoemde criteria en in de lijn met het Bevi eerder als beperkt kwetsbaar object beschouwd.

Jurisprudentie

Uitspraak RvS 20 december 2006 (RvS: 200600358/1 Vecom en B&W Maassluis):

- 1 Vergunning voor twee bedrijfsverzamelgebouwen waar 125 (gezamenlijk) personen kunnen verblijven. Gelet op het aantal en de omvang van de werkunits en de overige ruimten die in de gebouwen zijn voorzien, heeft het college mogen aannemen dat in die gebouwen doorgaans geen grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zullen zijn. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat zich in dergelijke units, ook naar vergunninghoudster en het college op grond van hun ervaringen ter zitting onweersproken hebben gesteld, kleine zelfstandigen vestigen die deze units met name gebruiken voor opslag van werktuigen en materialen alsmede stalling van voertuigen. In de omstandigheid dat in een rapportage van DCMR Milieudienst Rijnmond (hierna: DCMR) van 16 augustus 2005 is opgenomen dat zich in de gebouwen 125 personen kunnen bevinden, heeft de voorzieningenrechter terecht geen grond gevonden voor een ander oordeel. Daaruit kan niet worden afgeleid dat een zodanig aantal ook doorgaans en gedurende een groot deel van de dag daar aanwezig zal zijn. Gelet hierop doet appellante zonder succes een beroep op de nota van toelichting op het Bevi (Stb. 2004, 250, p. 28), waarin is vermeld dat een kantoor dat is bestemd voor meer dan 50 personen een kwetsbaar object is. Overigens kunnen kantoren als daar bedoeld, niet op één lijn worden gesteld met de gebouwen als hier aan de orde.

Figuur 1. Beslisboom bepaling kwetsbaarheid object.

Bijlage 3 Criteria prioritering saneringssituaties

Behalve de saneringstermijn uit het Bevi is het aantal kwetsbare objecten of mensen binnen de risicocontour het belangrijkste criterium voor prioritering. Ook de aard van het kwetsbare object kan een rol spelen in het bepalen van de prioriteit, en dan met name de vraag hoe zelfredzaam de aanwezige personen zijn (is het bijvoorbeeld een ziekenhuis of kinderdagverblijf?). Daarnaast kunnen de volgende criteria een rol spelen:

- De hoogte van het groepsrisico (GR). Situaties waar de oriënterende waarde van het GR wordt overschreden, krijgen een hogere prioriteit.
- Cumulatie van risico's.
- De omvang van mogelijke maatschappelijke ontwrichting wanneer zich een calamiteit voordoet. Deze wordt onder meer bepaald door:
 - De omvang van de effectcontouren van het toegepaste scenario voor rampenbestrijding.
 - Mogelijkheden om tijdens een calamiteit effectief repressief te kunnen handelen. Dit wordt onder meer bepaald door de aanwezige vluchtroutes, toegangsmogelijkheden voor hulpverleningsdiensten en het aantal personen dat acute medische behandeling nodig heeft.
- De risicoperceptie van omwonenden/burgers ten aanzien van de inrichting. Een gemeente of provincie kan hier op voorhand al een goede inschatting van maken (binnengekomen klachten etc.)
- Momentum. Een sanering kan prioriteit krijgen als er zich al ontwikkelingen bij het betreffende object voor doen waarbij de sanering meegenomen kan of moet worden (zoals een vergunningaanvraag of bouwplannen).